

Serridslevgaard bliver i familien

Fru Paula Nissen, der fylder 80 aar den 19. oktober, har ingen planer om at lade herregaarden overgaa til kursusejendom — En søn skal arve den

Artiskokkerne var paa Serridslevgaard før Paula Nissen kom, men det skyldes hendes indsats, at de nu repræsenterer en mindre indtægtskilde. Saavel blomster som frugter og planter sælges.

Serridslevgaard i efteraarets klare lys. Hovedbygningens hvidkalkethed overfor udbygningernes lidt blaafrøse rødmen. Den lange indkørsels træer er saa smaat mærket af bladfaldet. Et aar er ved at være omme.

I hovedbygningen er der travlhed. Det er efteraarsferie, og traditionen tro holder familiens medlemmer denne paa Serridslevgaard. Det er ydermere jagttid. I dag samles hele selskabet paa familiens jagtsted og slutter med spisning. Og saa er det midt i ferieugen fru Paula Nissens fødselsdag. 80 aar fylder fru. Torsdag d. 19. oktober er dagen.

Det falder ligesom mest naturligt at starte med gaarden. Skal Serridslevgaard overgaa til kursusejendom, eller hvad er dens fremtid?

— Det ligger helt klart, svarer fru Paula Nissen. Det er testamentarisk bestemt for lang tid siden. Min mand ønskede det, og jeg følger ham deri, at et af børnene, min søn, skal have forkøbsret til gaarden. Saa vil tiderne vise, om han ønsker at beholde den i familien. For det maa ikke blive en forpligtelse, men det vil betyde, at alle kan bevare tilknytningen hertil. *Jeg* finder, at der gaar meget tabt kulturelt, naar man *gør* de store ejendomme til selvejende institutioner, selv om der kan være meget almennyttigt deri ogsaa. Jeg har slet ingen tanker gjort mig i retning af at omdanne Serridslevgaard til kursusejendom. Jeg vil overlade til slægten, om den vil være med til

at drive gaarden videre. Den har jo tilknytning til familien, selv om det ikke er nogen slægtsgaard, idet den har været i min bedstemors slægts eje.

Min søn har, som min mand havde, foruden landbruget noget andet at falde tilbage paa. Landbruget var dengang ikke noget, man kunne være sikker paa kunne svare *sig*. Det har været dansk landbrugs lod. Men vi har dog været I stand til at forbedre og investere paa landbrugsejendommen, saa den takket være min dygtige inspektør *Boesen* er i fin stand.

Dog kan man ikke leve paa en gaard med stort folkehold og megen gæstfrihed og klare det ved gaardens drift alene. *Jeg* er glad for at have haft den lykke, at pekuniære interesser i anden virksomhed har været medvirkende til at drive Serridslevgaard.

Mødtes til samtaler

Paula Nissen har ofte aabnet sit hjem for mennesker, der havde brug for et stille sted. For eksem

pel til konferencer, der ikke skulle være offentlige eller naa offentlighedens kendskab. Verdenskirkeraadet er mødtes paa Serridslevgaard, og der har været ført økumeniske samtaler mellem katolikker og protestanter. Ungdom har Serridslevgaard ogsaa set og mange andre.

— Der er altid nogen i huset, selv om jeg ikke er her, fortsætter fru Nissen. Det hænger sammen med, at jeg indtil i aar har haft folkehusholdning. Men nu er der færre folk, og de, der tidligere fik kost, er paa egen kost. De bor her og har adgang til køkkenet, selv om jeg ikke er her.

— *Jeg* driver gaarden af navn, men har intet med beslutninger af landbrugsmæssig art at *gøre*. Det har jeg helt og holdent overladt til sagkyndige raadgivere. Og jeg har haft den lykke at være omgivet af mennesker, som kender gaarden, og som altsaa kan gøre alt det, der skal gøres. Saalænge jeg har helbred, og saa længe det er muligt — for skatter og andre byrder — haaber jeg at kunne blive her.

Kan have skadet

Naar spørgsmaalet om Serridslevgaard som kursusejendom blev bragt paa bane, hænger det sammen med Paula Nissens aarelange tilknytning til Moralsk Oprustning herhjemme.

— Tilknytningen er helt fra den allerførste tid, Oxfordgruppen kom til Danmark. Det var midt i 30'erne, og jeg var dengang inde i en andelig krise. Jeg søgte selv kontakt med bevægelsen, og det, tror jeg, er noget meget væsentligt for tilhørsforholdet. Det var en selv, der havde brug for noget. Er der ting, man ikke er enig i, kan man tage det, man selv synes at trænge til. Moralsk Oprustning og jeg har begaaet mange fejl, som har gjort det svært at faa andre til at interessere *sig* for bevægelsen. Jeg tænker paa det, som man I begyndelsen ankede over: de offentlige bekendelser, som jeg selv har været skaanet for. Jeg ved, de har frastødt mange. Og saa har man — og jeg selv — ofte ikke

fortiet resultaterne, men fremhævet dem paa en maade, som kan have skadet, hvor man burde have ladet resultaterne tale for *sig* selv. Den latterliggørelse, man undertiden ser Moralsk Oprustning udsat for, tror jeg skyldes mennesker, der er I opposition. Det kan ikke være anderledes, men det behøver ikke at være udtryk for ond vilje. Snarere uvidenhed. Jeg selv har set meget godt komme ud af M. O. — mere af denne bevægelse end af mange andre ting. Det er min absolutte tro, at arbejdet vil blive fortsat. Maaske I mere stilfærdig og mindre amerikansk form.

Sing-out ny form

Sing-out har en virkelig mission. Jeg finder, det er en frisk form, og de unge er grebet af noget, der har revet dem ud af deres apati overfor hjem og arbejde. Naar de hører denne gruppe og ser, den har noget, de selv synes om, bliver de grebet af det. Mange er med uden forpligtelser af nogen art. De allerfleste kun for et aar. Jeg vil sammenligne det med en sund ungdomsklub. De unge betyder noget for hinanden, og jeg ser det som et af de sundeste udslag af en kristen bevægelse. Jeg har talt med mennesker, der bare har haft en let berøring med disse unge, og de har vist *sig* meget positive over for dem.

Paa rejser har jeg overværet mange faser af M. O.s arbejde i mange forskellige lande. Det er mit indtryk, at der er en fremtid I dette. Og vi gamle kan give de unge noget — men de unge kan sandelig ogsaa give os noget. Mange ældre, som ikke har kunnet fordrage pigtraadsmusik, kan godt lide denne form for ung musik. M. O. har en stor mission — men det skal gøres paa den rette maade. Man skal ikke undre sig over eller være ked af, at nogle, som har været aktive, trækker sig tilbage. Jeg har ikke truffet et eneste menneske, som ikke har sagt, at de fik noget af M. O., som de har haft gavn af hele deres liv. For mig at se er der ingen forskel paa sund kristendom og Moralsk Oprustning, men M. O. har fundet en maade at give sit budskab videre paa, som man ikke finder andre steder. Det har betydet uhyre meget for mig i mit forhold til andre mennesker og i mit forhold til Gud. Jeg har faaet en helt anden fortsaaelse at mit ansvar overfor andre mennesker.

Jack.

Blaa bog

PAULA NISSEN

f. Larsen

Datter af ingeniør Poul Larsen, medstifter af F. L. Smith og Co., og hustru, født Lotz fra Ussinggaard.

Født i København, vokset op paa Højkol ved Salten Langsø.

Uddannet i husførelse med ophold paa husholdningsskole og i udlandet.

Forlovet og gift tidligt med kaptajn A. Nissen. I ægteskabet fire børn: en søn og tre døtre.

Mistede sin mand I 1951.

Har været med til at stifte Haandarbejdets Fremme I Aarhus og var formand en aarrække. Var under krigen med i Danske Kvinders Samfundstjeneste og driver som en udløber heraf stadig en skole — i Vejen — for unge piger fra forskellige virksomheder, bl. a. familiens egne. Under krigen udførte Paula Nissen i *sog-net* et stort arbejde af kulturel art, som blev en forløber for aftenhøjskolen. Efter krigen holdtes en række husholdningskurser paa Serridslevgaard. *Desuden* har Paula Nissen I aarenes løb uddannet over 600 ung piger paa gaarden som husholdningselever.